

Zpravodaj

BJB Brniště

Říjen 2019

13. ročník

*Hospodinova je země a všechno co je na ní,
svět i ti, kdo na něm sídlí.*

Žalm 24:1

Blahoslavený je ten, z něhož je sňato přestoupení a jehož hřích je přikryt. Blahoslavený je člověk, jemuž Hospodin nepočítá vinu a v jehož duchu není zálužnost. Když jsem mlčel, mé kosti chřadly, neboť jsem celé dny naříkal. Ve dne i v noci na mně těžce ležela tvá ruka. Morek se mi kazil jako v letním žáru. Pak jsem ti svůj hřích oznámil; svou vinu jsem neukryl. Řekl jsem: Vyznám na sebe svá přestoupení Hospodinu. A tys sňal vinu mého hřichu.

Žalm 32:1 – 5

Všechny vás zdravím na začátku nového měsíce, kdy se nám už dny krátí a po změně času budou ještě kratší. A může nám to připomínat slovo z Izajáše – „tma pokrývá zemi a temnota národy“, ale co je tou temnotou v našich životech? Temnotou, která nezáleží na ročním období?

Král David, který napsal tento žalm, mluví o svých (i našich) vinách. Ať se máme navenek jakkoli, to co nás ničí ve vnitřku, je to špatné, co jsme udělali nebo řekli a nemůžeme vzít zpět. Ta vina, kdy jsme někomu ublížili, ať slovem, fyzicky nebo duševně a nemůžeme to vzít zpět. Je tady ale někdo, kdo může odejmout naši vinu. Bůh nám říká, že šťastný je ten, z něhož je sňato přestoupení, jehož hřích je přikryt. Ale jak se to děje? Je to vůbec možné nebo se musím trápit za svou vinu?

Odpověď zde také nalézáme. Mlčení je problém. Jestliže David mlčel, jeho kosti chřadly a bolest byla taková, že celé dny naříkal. Ne mlčení, místo prázdného mluvení, ale nevyznat své viny. Milý bratře a sestro, největší problém pro každého člověka je mlčení, když děláme, že se nic nestalo a že jsme nic neudělali a vina je na tom druhém... Víte, každý udělá někdy něco, co by raději vrátil zpátky, ale nevyznáme-li Bohu své přestoupení, doléhá na nás Jeho ruka a zevnitř nás to užírá. Můžeš se tak trápit do konce svého života (rozhodnutí je na tobě), protože tady neplatí, že čas zahojí každé rány. Nejlepší, nejrychlejší a vlastně jediná možná cesta je vyznat svůj hřích. A jak nám píše apoštol Jan: „Jestliže doznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti.“ 1Janova 1,9

A jaká je reakce Boha? On z nás tu vinu snímá. Ó, jak to máme my křesťané jednoduché – tak to mnozí říkají. Můžeme si hřešit, jak chceme a pak to Bohu vyznáme, On nám odpustí a můžeme hřešit zase dál. Ne, není to tak jednoduché. „Kdo dobrovolně hřeší, poté co poznal pravdu, nemůže počítat s žádným odpuštěním.“ Židům 10,26

Odpuštění hříchů je spojeno s pokáním a pokání znamená vyznání hřichu nejen před Bohem, ale i člověkem a odvrácení se od nich. Už je dál nedělat, přiznat si svou vinu a nehledat alespoň kousek viny na tom druhém (jeho vina, je jeho problém, ne tvůj). Je to spojeno s prosbou za odpuštění a napravení toho, co můžu napravit. „Ale on mi stále nadává!“ No, ale ty nemusíš, ty to nedělej. „Ale ona je na mě tak zlá a nemá ke mně žádnou úctu!“ To je její problém, ty jí prokazuj úctu. „A on si

vůbec nevšímá, co dělám, já ho vůbec nezajímám." Je smutné, jestli je tak sobecký, ale ty buď Kristova, třeba nechá proměnit svoje sobecké srdce láskou Ježíše skrze tebe.

Nech skrze vyznání svých hříchů, prosbou za odpuštění proměnit sám sebe a odměna je potom veliká: Odpuštění. Uvolnění srdce i mysli. Ten krásný pocit, kdy můžeš klidně spát, kdy se můžeš každému podívat klidně do očí a nemusíš se schovávat a nechat užírat ve své mysli. Ale jestli jsme jen něco zametli pod koberec a myslíme, že už to není, je to jako se špínou, kterou bychom tam zametli. Ona tam začne časem hnit a zapáchat.

Jsi už jiný? Jsi Kristův? Tak ukaž své skutky dobrým způsobem života a pokoj Boží, který přesahuje všechno naše pomyslení bude hájit tvé srdce i mysl.

Amen

Jiří Šimek

OHLASY**Ohlasy se setkání staršovstva dne 18.9. 2019**

- Setkání jsme začali společnými modlitbami a čtením z Židům 10:36-37.
- Podepsali jsme minulý zápis.
- Naplánovali jsme měsíc říjen.
 - mimořádně proběhnou rodinné bohoslužby už první neděli v říjnu, tedy 6.10., stejně jako společný oběd, sborová hodina
 - zatím nevíme, jaké občerstvení přivést na společné díkůvzdání v Liberci. V 9:30 mohou ti, co mají zájem nebo nejedou na Díkůvzdání do Liberce, přijít k nám do modlitebny na kratší bohoslužby.
- Témata na sborovou hodinu: vánoce
Silvestr
Sborová dovolená či víkend
Volba delegáta na RZS
- Opět vycházejí Slova života - krátká zamyšlení na každý den. Objednáme stejný počet jako loni. K dispozici budou pravděpodobně koncem listopadu.
- Diskutovali jsme o datu podzimního úklidu sborových prostor. Vhodný termín se rýsoval na sobotu 12.10. ale to nás Anička Kou-

řinská požádala o zapůjčení sborových prostor za účelem uspořádání dětského bazárku. Proto se úklid odkládá na listopad.

- Diskutovali jsme o potřebách a změnách v dorostu a na mládeži.
- Štefan Halža zakoupil v práci notebook pro potřeby sboru na místo starého, který má už své dobré roky za sebou. Připravuje ho ke sborovému používání.
- Ukončili jsme modlitbami.

Pro Zpravodaj zapsala

Martina Matysová

SVĚDECTVÍ

Srna

Jedno zářijové pondělní ráno jsem vezl Emu na kontrolu s rovnátkou do České Lípy. Po kontrole jsem ji vysadil ve škole v Mimoně a spěchal do práce. Cestou z Mimoně jsem potkával v protisměru stará ojetá auta s bizarními výjevy, např. opicí v kleci na střeše, různými kufry, komínem z kapoty apod. Asi šlo o určitý druh tuningu, ale vypadalo to divně. Tak jsem se cestou z Mimoně soustředil na auta v protisměru, zda ještě nějaká nezahlednu.

Před Novinami je kopec zvaný Varta, porostlý lesem. Blížím se k němu, bizarní vozidla žádná, jen krásné metalízově modré SUV od sousedů z Nošovic. Sleduji tu pěknou modrou barvu, když v tom se to stalo. Kde se vzala, tu se vzala, z levého příkopu vyskočila srna a hrr rovnou před moje auto. Normálně bych se snažil vyhnout, ale to bych musel jet na prázdné silnici mezi vesnicemi a ne na frekventovaném hlavním tahu. Navíc rada dopravních expertů zní, že v těchto případech je potřeba brzdit a nedělat žádné úhybné manévry.

Poslechnu tedy experty, protože vyhnout se doleva by znamenalo trefit protijedoucí Hyundai (toho souseda z Nošovic) anebo jet do pravého příkopu. Vší silou tedy šlapu na brzdový pedál a zapírám se proti volant. Všechno běží hrozně rychle. Náraz na pravou stranu. „Zítřka mám jet na dovolenou a pojedu leda tak do servisu,“ bleskne mi hlavou. Přemýšlím, jak velké poškození bude- určitě nárazník, světlo, možná blatník.

Zastavuji na okraji silnice a jdu obhlédnout situaci. Srna běží po louce pryč, takže ani zvěřina nebude... Na první pohled se netěším, ale jaképak to překvapení. Nárazník i světlo celé. Pouze chybí krytka na tažné oko. Pán z modrého Hyundai také zastavuje a jde se mě zeptat,

jestli nepotřebuju pomoc – třeba odtáhnout, kdybych měl prasklý chladíč nebo tak. Říkám mu, že je to v pohodě, že mám jen vypadlou krytku. Trochu rozklepaný jedu domů. Doma po důkladné prohlídce zjišťuji, že mám jen naprasklý držák registrační značky, nárazník a jednu mřížku v něm jsem musel nacvaknout zpět do jejich držáků. Jinak žádné poškození.

Děkuji Bohu za ten zázrak, protože díky tomu jsme mohli odjet na dovolenou a neměl jsem starosti s řešením opravy rozbitého auta. No, možná by někteří řekli, že díky pozornosti zaměřené na levou stranu jsem srnu zpozoroval včas, nejel jsem rychle (asi 70 km/h), brzdil včas, nárazová rychlost tedy nebyla velká a současné nárazníky hodně „pruží“. Takže v součtu normální stav. Ale pro mě to byl zásah Pána. Štěstím bylo i to, že za mnou nejelo žádné další auto, které by do mě třeba narazilo. Mohlo to dopadnout daleko hůř.

Vzpomněl jsem si na můj oblíbený žalm 121:

Pozvedám své oči k horám: Odkud mi přijde pomoc? Pomoc mi přichází od Hospodina, on učinil nebesa i zemi. Nedopustí, aby uklouzla tvá noha, nedříváme ten, jenž tě chrání. Ano, nedříváme a nespí ten, jenž chrání Izraele. Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici. Ve dne tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc. Hospodin tě chrání ode všeho zlého, on chrání tvůj život. Hospodin bude chránit tvé vycházení a vcházení nyní i navěky.

Bůh mě ochránil, zasáhl. Nic se nestalo. Není to automatické, že z každé takové nebo podobné situace vyvážneme bez ztráty květiny. Někdy to bude bolet (buď nás, nebo naši peněženku). Ale jsou situace, kdy zažíváme zázračné Boží jednání. Pro mě byla tato jednou z nich.

Jiří Jíra

Také si rádi foukáte svá bolínka?

Není to tak dávno, někdy o prázdninách, mě někdo zranil svým chováním, postojem vůči mě. Byla jsem dotčena, zraněná a foukala jsem si svou ránu. Přemýšlela jsem jestli mám tomu dotyčnému odpustit, ale nebyla jsem na něj naštvaná, jen to hodně bolelo. A tak jsem to nechávala být, měla jsem pocit, že není co odpouštět a rána stále bolela a mě to trápilo a ovlivňovalo můj život, komunikaci. Prostě jsem si lízala rány.

Pak přišla Večeře Páně. Jirka dal výzvu stoupnou si do kruhu, poslal chléb a víno. Stála jsem tak trochu se slzama v očích. Rána stále bolela. Modlila jsem se. Přišla mi myšlenka na odpuštění. Ale já zase

argumentovala, že nejsem naštvaná, že to jen bolí. Najednou jako bych uviděla Ježíše Krista, jak visí na kříži. Jeho ruce a nohy jsou probodené. Musí to bolet, nesmírně bolet. A Bůh mi říkal: „To jsem trpěl i kvůli tobě, tvým hříchům.“ A já měla jasno. Co jsou má malá bebínka oproti bolesti, kterou způsobil Ježíši můj hřích. A přesto Ježíš uprostřed té bolesti říká: „Bože odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“ Bolelo ho to, trpěl, nebyl naštvaný, a přesto odpouštěl.

Ve světle bolesti Kristově, kterou mu způsobil můj hřích, jsem našla touhu i sílu říct: „Já odpouštím. Bože ty sám zhoj tu mou ránu svým odpuštěním mých hříchů a tvou láskou.“ A přišel pokoj a radost v Duchu svatém.

Byl to okamžik. Vše se událo jen v pár vteřinách. Přesto to bylo tak mocné, tak silné, že si to připomínám znovu a znovu. Co jsou má bolístka oproti kruté bolesti, kterou způsobil Bohu můj hřích a cena v podobě další bolesti, kterou za něj On zaplatil.

Martina Matysová

Lužické zamyšlení

*V potu své tváře budeš jíst chléb, dokud se nenavrátiš do země, z níž jsi byl vzat. Prach jsi a v prach se navrátiš. **Genesis 3,19***

Někdy mám pocit, že život je hrozně těžký. Vztahy - kdy se dokážeme tak často zraňovat, možná víc než povzbuzovat. Práce - kdy se mnohdy naplňuje onen text z genesis, kdy je na nás vyvíjen ohromný psychický tlak a zároveň tlak na větší výkony. Kam se pak vytrácí radost?

Tyto myšlenky mě probleskovali hlavou právě při pochodu L7. Často vyrážíme na pochod, s vírou, že to zvládneme. I když kolem sebe slyšíme, jak je to těžké, že si člověk sáhne na dno svých sil. S radou, ať se nekoukáme kolem sebe, jen upřít pohled dopředu a myslet na cíl. A tak mi běží hlavou, že i mládež vykračující ze studií do pracovního kolotoče, vykračuje vstříc pachtění, netušíc, co je čeká. Tak jsem si nějak letos na pochodu uvědomoval, jak se my někdy z cesty vytrácí radost. Letos byl dokonce pochod víc náročný jak jindy, ale přesto jsem byl mile překvapen Božím vedením, kdy mě Bůh povzbuzoval, navzdory vyčerpání. Posledních deset kilometrů jsem skoro „pletl nohama“, ale i tak to nezaštínilo mou duševní radost.

I letos u mne pochod začal klasickou myšlenkou, že je přede mnou 98km a konec v nedohlednu. Bůh však hned od začátku obracel mé myšlení k radosti a vděčnosti. Nejprve jsem byl potěšen z děvčete, které přišlo na lužickou sedmičku i přesto, že už bylo v devátém měsíci těhotenství, prostě chtělo být jen s námi a kousek s námi jít, nenechat si ujít tu atmosféru. Hned nato mě pohltily sloní kameny a nádherné fotografie,

kteří jsme pořízovali na jejich vrcholcích – jak říkáme – na sloních hřbetech. Podvečer nebyl ještě u konce, když jsme dorazili

na Popovu skálu a viděli nádherný karmínový západ slunce, které se ukládalo mezi vrcholky hor, kam my jsme mířili. Pak už nás pohltila tma a přišel čas na dlouhé rozhovory. Mohl jsem se seznámit opět s několika novými lidmi a vyslechnout několik příběhů... vždy se ptám proč? Dáváš mi Bože poznat nové lidi, abych se za ně modlil? To mne hned napadlo a často to tak dělám. Rozhodně to nebyla promarněná noc, jak by se na první pohled zdálo. Ani jsem si nevšimnul a najednou začalo svítat. Tělo začalo být unavené, ale přišli další šlapaři a jejich elán se tak trochu přelával

do nás, kteří jsme šli už od předešlého večera.

Letos jsme na pochodu zavedli novou věc a to soutěž o titul „lužického mazla“. Popíši-li to ve zkratce, měli jsme pořídit pět fotografií z pochodu, kde se trochu víc kocháme okolím než ostatní. Vylézt na již zmíněné sloní kameny, zajít se podívat k rozhledně v noci, vylézt na rozhlednu na Studenci, stavit se v nádražní restauraci na nějaký nápoj či se vykoupat v lesním jezírku. Myslel jsem, že to bude aktivita pro pár nadšenců, ale nakonec titul získalo 18 šlaperů a šlaperek. A já jsem na sobě pochopil, že nemá smysl jen dřít a pachtit se, abych to došel a nekoukal kolem sebe. Najednou jsem si užíval pochod úplně jinak. Vytrhovalo mě to ze stereotypu chůze. Občerstvení v nádražce bylo úžasné a obávané koupání v jezírku mě fantasticky prokrvilo a ještě jsem měl čas se slunit, jelikož slunce mělo ještě sílu. Taky jsem úplně zapomněl, jak nádherný a úchvatný je pohled z Klíče a jak chladivá je Kamzičí studánka.

Nyní je čas na závěr mé úvahy. Máme cíl, víme, kam jdeme, myslíme si, že to bude brnkačka, ale délka putování nám někdy připadá nekončnou (v životě fyzickém ale i duchovním), ale Bůh nás nenechává jít samotné. Máme kolem sebe lidi, kteří nás povzbuzují, někdy i oni potřebují naši blízkost, možná ani nevíme, jakou roli hrají v našich životech. A úžasný je to, že nejdeme ve vzduchoprázdnu, ale v Božím stvořitelském díle. Mnohdy obyčejné, možná i staré věci, nám mohou přinášet úsměv na tvář, jelikož je spatřujeme z jiné perspektivy. Záleží na nás, jestli se dokážeme zastavit a podívat se, možná si i na chvíli sednout. Na každé

pouti mají odpočinky své místo.

Díky Bože za letošní dlouhý a zároveň tak úchvatný pochod. Stálo to za to.

Se šlaperským pozdravem

Luko

DOPIS SESTRÁM

Drahé sestry,

zdravím Vás jménem Pána Ježíše Krista.

Čas prázdnin a dovolených skončil. Věřím, že byl pro většinu z Vás časem načerpání sil pro tělo, duši i ducha. Nyní jste mohly s novou chutí vstoupit do nových začátků školních povinností s dětmi i do každodenní rutiny pracovních povinností a služeb v církvi, protože některé se konají jen v průběhu školního roku. Možná máte v rodině zaběhnutý časový plán. Možná jste si slibovaly, že budete v letošním školním roce lépe hospodařit s časem. Pokud tyto plány nejsou v souladu s Božím plánem, pak je to naše pachtění jen marnost. Měly bychom s časem zacházet, jako s velikou vzácností.

Ať jsme kdokoliv. Ať jsme kdokoliv, čas je pro každého člověka stejný. Jedna hodina má vždy jen 60 minut. Proto každá vteřina i minuta je originál- nevrátí se. Záleží jen na tom, čím je ta vteřina, minuta času naplněná. Změna v otázce života smrti, je možná v jedné jediné vteřině. Bůh rozhodne, kdy, kde a jak život každého člověka ukončí. To není zstrašování, ale výzva, abychom si uvědomily, čemu a komu dáváme drahocenný čas.

Nejste na plánování sami. Máte možnost mluvit o všem s Tím, který ví jaká služba je právě pro vás připravená, co vypustit, do čeho vstoupit, jak naplnit čas. Nechtějte vidět lidskýma očima. Takové plánování vede ke kolapsu. Musíte se rozhodnout, zda pojedou podle vlastního plánu, pak musíte připustit, že je to zdržování od finální podoby plánu času, který má pro vás Pán Bůh.

Pokud máme fungující vztah s Pánem Ježíšem Kristem, je čas věnovaný službě radostí. V tom vás chci povzbudit slovy *epistol*y k Židům 12:28 „*Budme vděční za to, že dostáváme neotřesitelné království a služme proto Bohu tak, jak se jemu líbí s bázní a úctou.*“

Máme originální vzor, kterým Pán Ježíš Kristus je. Od Něho je v letošním školním roce opisování dovoleno!!!!!!

Ráda bych vám sdělila ještě několik informací.

1. Vráťím se ke konferenci sester konané letos v Brně, kde jak víte jsme

si připomínaly 50 let milosti pro práci sester. Pro tuto konferenci byl zpracován filmový materiál manželi Hlasovými –Vista film, 50 let práce sester „Ženy v Boží blízkosti“ - Vzkaz dalším generacím. Toto DVD, nebo formát mpg4 pro počítač, mohu zaslat poštou, nebo předat na konferenci 100 let spolu v Litoměřicích.

2. Jak víte, byl na konferenci v Brně představen nový výbor Odboru sester, který bude pracovat další 4 roky ve složení, jak jej znáte. Vstupujeme do dalšího období s vírou, že nás Pán Bůh povede a dá potřebnou moudrost. Chceme zůstat věrné odkazu těch sester, které pracovaly před námi v pokoře a očekávání na Hospodina.

Český výbor: Helena Včeláková- předsedkyně, Jiřina Vimpelová – tajemnice, členky Jana Popspišilová a Vilma Koblischoková
Byl představen i slovenský výbor v novém složení.

Slovenský výbor: Ludmila Sýkorová-předsedkyně Lučenec Drahomíra Čurilová Košice, Kateřina Sližíková Bánská Bystrica, Jarmila Cihová Bratislava

Oba výbory nadále budou úzce spolupracovat na přípravách společných konferencí. Možná máte na srdci témata, která byste rády slyšely na některé z konferencí. Napište nám.

3. Konferenci v roce 2020 1-3.5 připravují sestry v Nových Zámkách a Nesvadoch

Předběžné téma: „Boží vůle v životě ženy“. Určitě už teď můžete modlitebně konferenci podpořit. Vážíme si vašich modliteb, protože víme, že bez modlitby by bylo marné naše počínání.

4. Chci vás povzbudit i k účasti na letošní mimořádné konferenci 100 let spolu 25-27.10 2019 v Litoměřicích. Je připraven bohatý program i pro celé rodiny. Odbor sester prezentují přednášky JUDITY KOLAŘIKOVÉ na téma „Služba žen v životě sboru“ a Marka Macáka na téma „Stres v křesťanském životě a službě“.

5. Jste zvané ke společnému **Světovému dni modliteb baptistických žen**, který se koná: **4.11 2019.**

Připojte se k modlitbám, studiu Božího slova a obdarování potřebných v představených projektech. Letos je kladen důraz na „ službu“. Milujeme Pána Ježíše Krista a On miluje nás, proto můžeme sloužit jiným lidem. Z toho vzejde pozhřebání pro ně i radost a pozhřebání pro nás.

Chci vás povzbudit, abyste se zapojily jakýmkoliv způsobem i v jakékoliv počtu. Někde se sejdou jen dvě modlitebnice, někde mohou sestry prezentovat tento den v celém sboru. Má to jen jednu podmínku. Důvěřovat, že Pán Bůh má moc pomoci tak, že budou mít velké a mocné věci a to díky i tvé modlitbě. Bůh nechce pracovat jen skrze vás, ale i ve vás, říká Yvonne Pitter prezidentka Unie baptistických žen Karibiku, kde byl program pro letošní SDMBŽ připraven.

Modlím se za Vás a zůstávám s vámi v lásce, která převyšuje vše lidské

V Praze dne 9.9.2019

Helena Včeláková

Rozhovory nad Biblí

každé úterý v 18:00 v Oáze

Téma:

Lukášovo evangelium

Dorost

čtvrtek 16:00

- 3.10. Kristy
- 10.10. Hanka
- 17.10. Tom
- 24.10. Štěpánka
- 31.10. Jirka

(program: YOUBE)

Mládež

pátek 18:00

- 4.10. - (4G v Bělé pod Bezdězem)
- 11.10.
- 18.10.
- 25.10.

dle domluvy

Nedělní bohoslužby

- 6.10. vedení a kázání: Jiří Šimek (Večeře Páně)
13.10. vedení a kázání: Jiří Šimek
20.10. vedení a kázání: Jiří Šimek
27.10. vedení a kázání: Martina Matysová

**Nedělní škola
pro děti**

(program dle příruček)

Mladší děti:

- 6.10. Štěpánka
13.10. -
20.10. Růženka
27.10. -

Starší děti:

- 6.10. Hanka
13.10. -
20.10. Štěpánka
27.10. -

Skupinky**Skupinka v Novém Boru:**

středa 9. a 23.10. v 17:30
u Korolusových

Skupinka ve Stráži pod Ralskem:

každé pondělí v 17:30

Skupinka v Mimoni:

čtvrtek 3., 17. a 31.10. v 18:00.

AKCE SBORU:

Neděle 6.10.

Rodinné bohoslužby, společný oběd, sborová hodina

Neděle 13.10.

Společné díkyvdání v modlitebně sboru BJB v Liberci v 15:00

S názvem: Hospodinova je země

Téma: Žalm 24

Středa 16.10.

Setkání staršovstva v 18:00

DALŠÍ AKCE:

4.-6.10.

4D Bělé pod Bezdězem

25.-27.10.

100 let spolu—konference BJB

TAXISLUŽBA:

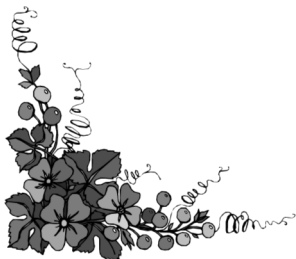
David Matys, tel. 724066686

BLAHOPŘEJEME

Narozeniny tento měsíc slaví:

28.10. Filip Matys

Vydalo BJB Brniště pro svou vnitřní potřebu**Šéfredaktor:** Martina Matysová, martina.matys@bjb-brniste.cz, 607705926**Korektura:** Růžena Kucová**Tisk:** David Matys**Uzávěrka** příštího čísla je ve čtvrtek 24.10.2019

Tento Zpravodaj je k přečtení i ke stažení na našich internetových stránkách:

www.bjb-brniste.cz